บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก ดังนี้ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ด้านราคา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ด้านการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และด้านสถานที่ให้บริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52

ด้านผลิตภัณฑ์ทุกข้อ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ครูผู้สอน มีความรู้ ความสามารถ ตรงตามสาขาวิชา ที่ทำการสอนและครูผู้สอนมีวามสามารถในการถ่ายทอดความรู้อยู่ในระดับที่เท่ากัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักเรียนของโรงเรียนและนักเรียนที่จบจากโรงเรียน สามารถหางานทำได้ง่ายและศึกษาต่อระดับสูงได้อยู่ในระดับที่เท่ากัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และโรงเรียนมีผลงานทางวิชาการ กิจกรรม ที่น่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87

ด้านราคา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 จำแนกระดับมาก จำนวน 10 ข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีกองทุนเงินให้กู้ยืมจากรัฐบาล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 มีการกำหนดระยะเวลาเวลาในการชำระค่าธรรมเนียมการเรียนที่ชัดเจน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และมีการผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการเรียนได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และ

ระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ คือ มีส่วนลดค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมและค่าบริการต่าง ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

ด้านการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 จำแนกระดับมาก จำนวน 8 ข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การแนะแนวการศึกษาต่อของโรงเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรงเรียนให้ทราบทั่วถึงและต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และการแนะนำจากนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนจาก web site ของโรงเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนจากสถานีวิทยุ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30

ด้านสถานที่ให้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 จำแนกระดับมาก จำนวน 8 ข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียนอยู่เสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 โรงเรียนมีที่ตั้งที่มีความเหมาะสม โรงเรียนอยู่ใกล้แหล่งชุมชนและโรงเรียนมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน อาทิ ห้องสมุด โรงอาหาร ร้านถ่ายเอกสาร อยู่ในระดับที่เท่ากัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และความสะดวกในการเดินทางมาโรงเรียน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.61 และระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ โรงอาหาร มีความสะอาด มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 มีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่สะอาด เหมาะสมและเพียงพอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 โรงเรียนมีการจัดสถานที่สวยงาม ร่มรื่น มีบรรยากาศน่าเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44

2. ผลการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 จำแนกตาม สถานศึกษาเดิม (จบ ม.3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทวิชาที่กำลังศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 ที่มีสถานศึกษาเดิม (จบ ม.3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง (ต่อเดือน) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ให้บริการ และด้านการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 เพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย พบว่า

ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) สรุปข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้ นักเรียนต้องการให้มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์การเรียน วัสดุฝึก ให้ครบถ้วน เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน ให้โรงเรียนแต่ละแห่งจัดให้มีห้องเรียน ให้มีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ห้องปฏิบัติการแผนกต่าง ๆ ในสาขาที่เปิดทำการเรียนการ มีสัดส่วนห้องต่อนักเรียนตามที่กำหนด มีอาคารเรียนและสถานที่ ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน และโรงเรียนจะต้องจัดให้มีหลักสูตรและสาขาวิชาที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของนักเรียน ชุมชน และตลาดแรงงาน

ด้านสถานที่ให้บริการ (Place) สรุปข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้ เนื่องด้วยโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หลายแห่งมีที่ตั้งของโรงเรียนห่างไกลจากแหล่งชุมชน ทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านการเดินทาง เนื่องจากมีระยะทางไกล และโรงเรียนบางแห่งไม่ให้ความสำคัญกับภูมิทัศน์ภายในโรงเรียน ดังนั้น จึงขอให้โรงเรียน มีนโยบายและมาตรการ เกี่ยวกับการเดินทางไป – กลับ อาทิ การมีบริการรถรับส่ง มีหอพักของโรงเรียนที่เพิ่มความสะดวกให้กับนักเรียน เป็นต้น และรวมถึงการให้ความสำคัญกับการจัดภูมิทัศน์ สถานที่ทั้งภายในห้องเรียน บริเวณโรงเรียน และภายนอกโรงเรียน ให้มีความเหมาะสม และถูกสุขลักษณะ

ด้านราคา (Price) สรุปข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้ ขอให้โรงเรียนกำหนด ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมการเรียน ค่ากิจกรรม ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้มีความชัดเจน เหมาะสมและสอดคล้องกับพื้นที่ สภาวะเศรษฐกิจของท้องถิ่น และมีนโยบายหรือมาตรการที่หลากหลายในช่วยเหลือนักเรียน อาทิ มีนโยบายผ่อนผันการชำระเงิน โดยแบ่งเป็นงวด ๆ การมีส่วนลดค่าธรรมเนียม หรือโปรโมชั่นที่สอดคล้องเพื่อจูงใจให้นักเรียนชำระเงินตรงตามกำหนดเวลา

ด้านการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ (Promotion) สรุปข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้ มีการประชาสัมพันธ์ภายใน เพื่อประชาสัมพันธ์สาระ ข่าวสารการศึกษา กิจกรรมและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของโรงเรียน รวมถึงการสร้างบรรยากาศและความบันเทิง ผ่านระบบเสียงตามสาย และกำหนดแผนกลยุทธ์การตลาดและการประชาสัมพันธ์ภายนอก เพื่อให้บุคคลภายนอกได้รับรู้และรู้จักโรงเรียนอย่างทั่วถึง ถูกต้องและรวดเร็ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 มีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผล ได้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก โดย ด้านผลิตภัณฑ์ มีระดับแรงจูงใจ รายด้านทุกข้อ ในระดับมาก คือ ครูผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีความรู้ความสามารถตรงตามสาขาวิชาที่ทำการสอน นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักเรียนของโรงเรียน นักเรียนที่จบจากโรงเรียนสามารถหางานทำได้ง่ายและศึกษาต่อระดับสูงได้ โรงเรียนมีผลงานทางวิชาการ กิจกรรมที่น่าเชื่อถือ โรงเรียนเปิดสอนหลักสูตรที่มีความหลากหลายและตรงกับความต้องการของนักเรียน โรงเรียนเปิดสอนหลักสูตรตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ความทันสมัยของเทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน สังคมยอมรับด้านความรู้ความสามารถของนักเรียนที่จบจากโรงเรียน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยครบถ้วน เพียงพอ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การศึกษาสายอาชีพ เป็นการจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อผลิตกำลังคนในระดับช่างกึ่งฝีมือ ช่างฝีมือและช่างเทคนิค ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสนองตอบความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งการจัดการศึกษาเอกชนมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษาของชาติ เพราะช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการให้บริการการศึกษา เนื่องจากทรัพยากรของประเทศมีอยู่อย่างจำกัดและจำเป็นต้องนำไปใช้พัฒนางานด้านอื่น ๆ พร้อม ๆ กัน สอดคล้องกับวิจัยของ ปริญญา ญาณโภชน์ (2545 : 34-35) พบว่า เหตุผลที่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สถาบันราชภัฏมหาสารคาม นักศึกษาส่วนใหญ่ ให้ระดับความสำคัญมากที่สุดคือ ต้องการมีความรู้ด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ76.9 เมื่อพิจารณาส่วนอื่น ๆ นักศึกษาให้ระดับความสำคัญมากที่สุดเกินกว่าร้อยละ50 ได้แก่ สาขาที่สมัครเข้าศึกษาตรงกับความสามารถและความถนัด สาขาที่สมัครเข้าศึกษา จะทำให้มีความก้าวหน้าในอนาคต และสถาบันตั้งอยู่ในเขตชุมชนสะดวกต่อการเดินทางมาศึกษา ลักษณา ทองตะเภา (2545 : 88-90) พบว่า 1) นักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา 2545 มีเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านผลิตผล ด้านสถานที่ ด้านการส่งเสริมสนับสนุน และอันดับสุดท้าย คือ ด้านค่าใช้จ่าย 2) นักศึกษาที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม

โดยรวม ด้านผลิตผล ด้านสถานที่ และด้านส่งเสริมสนับสนุน ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านค่าใช้จ่าย พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสุวิดา ตัณฑประศาสน์ (2549 : 114-117) พบว่า 1) ครูและผู้ปกครอง มีความเห็นว่า กลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนอนุบาลเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านผลผลิต ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านการกำหนดราคา ครูมีความเห็นว่ากลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนอนุบาลเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านผลผลิต ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการกำหนดราคา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านผลผลิต ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการกำหนดราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด ส่วนผู้ปกครองมีความเห็นว่ากลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนอนุบาลเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านผลผลิต ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านการกำหนดราคา 2) ครูกับผู้ปกครอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนอนุบาลเอกชน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมการตลาดมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีก 3 ด้าน คือ ด้านผลผลิต ด้านการกำหนดราคา และด้านการจัดจำหน่าย มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 จำแนกตาม สถานศึกษาเดิม (จบ ม.3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทวิชาที่กำลังศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 ที่มี สถานศึกษาเดิม (จบ ม.3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง(ต่อเดือน) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรวุธ พนมพงษ์ (2544 : 76-78) พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โดยส่วนรวม จำแนกตามเพศ และประเภทของโรงเรียน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกต่อสายสามัญและสายอาชีพอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านค่าใช้จ่ายใน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในสายสามัญและสายอาชีพ อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านพื้นฐานความรู้และความสามารถส่วนบุคคล ส่วนด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 2) นักเรียนเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อโดยรวม และศึกษาต่อในสายสามัญมากกว่านักเรียนเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักเรียนทั้งสองเพศ มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพไม่แตกต่างกัน 3. นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อโดยรวม ศึกษาต่อสายสามัญและศึกษาต่อสายอาชีพ มากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 กุณฑลี ปานะเจริญ (2548 : 124-125) พบว่า การตัดสินใจศึกษาต่อมีความสัมพันธ์กับทัศนคติด้านอาจารย์ผู้สอน แต่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อสาขาวิชา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทัศนคติด้านชื่อเสียง ภาพลักษณ์ ทำเลที่ตั้ง การส่งเสริมการตลาด ลักษณะทางกายภาพ และกระบวนการเรียนการสอน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 ที่มี ระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนโดยรวมและรายด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ให้บริการ และด้านการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกัน เนื่องจาก แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการทำงานเป็นอย่างมาก เพราะการที่บุคคลจะกระทำกิจกรรมได้เต็มความสามารถหรือไม่นั้นมักจะขึ้นอยู่กับว่าเขาเต็มใจทำแค่ไหน ถ้ามีสิ่งจูงใจที่ตรงกับความพอใจของเขา สิ่งจูงใจนั้นก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้เขาเอาใจใส่งานที่ทำมากขึ้นและถ้ามนุษย์มีความพอใจเขาก็จะทุ่มเทความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่งานของเขามากขึ้น ซึ่งการจูงใจมีอิทธิผลต่อผลผลิต ผลิตผลของงานจะมีคุณภาพดี มีปริมาณมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับ การจูงใจสอดคล้องกับวิจัยของ ปริยานุช สายธนู (2552 : 79-80) พบว่า 1) นักเรียนมีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านภาพลักษณ์สถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัวด้านหลักสูตร ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา 2) การเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพ ผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง และระดับการศึกษาผู้ปกครอง พบว่า 2.1 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพ 3 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านหลักสูตรและด้านภาพลักษณ์สถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2 นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครอง ต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพ 2 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านภาพลักษณ์สถาบันแตกต่างกันอย่างมี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2.3 นักเรียนที่มีรายได้ของ ผู้ปกครองต่างกันมีมูลเหตุจูงใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพ 2 ด้าน คือ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสรุป นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ต่างกัน เป็นมูลเหตุ จูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียงบางด้านเท่านั้น สุกัญญา จิตอารีวงค์ (2550 : 64-66) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ปัจจัยจูงใจทางด้านการตลาดอยู่ในระดับมาก โดยเลือกเข้าศึกษาเพราะความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย จากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างส่วนประสมทางการตลาดกับขนาดของมหาวิทยาลัยเอกชนเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์กับมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ด้านราคา มหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 3 ขนาด ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ด้านช่องการจัดจำหน่ายกับมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่กับขนาดเล็กไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ด้านการส่งเสริมการตลาดกับมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่กับขนาดเล็กไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ส่วนประสมทางการตลาดกับการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับน้อย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลกับการเลือกเข้าศึกษาต่อมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับน้อยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปัจจัยส่วนบุคคลกับการเลือกเข้าศึกษาต่อ พบว่า ระดับการศึกษาของมารดามีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนรายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าศึกษาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 การศึกษาอิทธิพลการทำนาย พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายการเลือกข้าวของนักศึกษามี 4 ตัวแปร คือ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด ทั้ง 4 ตัวแปรสามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของการเลือกเข้าของนักศึกษาได้ร้อยละ 5.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพีรภาว์ พุแค (2551 : 71-76) พบว่า ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ นักศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน คณะอาจารย์ และบุคลากรสูงสุด เรื่องความรู้ความสามารถน่าเชื่อถือ มากที่สุด และรองลงมาเป็นหลักสูตรที่เปิดสอนมีความหลากหลายและตรงกับความต้องการของนักศึกษา ด้านผลิตภัณฑ์ที่นักศึกษาให้ความสำคัญน้อยสุดคือ ในด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ปัจจัยทางด้านราคา ซึ่งพิจารณาทางด้านราคา พบว่า ค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าบริการ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ปัจจัยทางด้านสถานที่ให้บริการ โดยพิจารณาทางด้านสถานที่ให้บริการ ซึ่งนักศึกษาโดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับสถานที่ใกล้ที่พักสูงสุดในระดับมาก และในด้านการเดินทางสะดวกนักศึกษาให้ความสำคัญใน

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ระดับมากเช่นเดียวกัน ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ พิจารณาทางด้านการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญกับการมีกองทุนกู้ยืมจากรัฐสูงสุด มีทุนจากความสามารถพิเศษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมีการผ่อนผันในการชำระเงินค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าบริการต่าง ๆ มหาวิทยาลัยมีระยะเวลาที่เหมาะสมในการชำระเงินค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าบริการต่าง ๆ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากป้ายประชาสัมพันธ์ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย ที่กล่าวมานี้นักศึกษาให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ที่นักศึกษาให้ความสำคัญน้อยที่สุด นั่นก็คือ การแนะนำจากญาติหรือเพื่อนน้อยสุด

3. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มีข้อเสนอแนะ ด้านสถานที่ให้บริการ มีความคิดเห็นใน ระดับปานกลาง ที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ควรนำไปเป็นประเด็นในการพัฒนา การจัดการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่งได้ ดังนี้ โรงอาหาร มีความสะอาด มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน มีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่สะอาด เหมาะสมและเพียงพอ โรงเรียนมีการจัดสถานที่สวยงาม ร่มรื่น มีบรรยากาศน่าเรียน และมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ครบครัน สอดคล้องกับงานวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา จิตอารีวงค์ (2550 : 64-66) พบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร ควรให้ความสำคัญกับการเดินทางมาศึกษาของนักศึกษาที่อยู่ห่างไกลชุมชนให้มีความสะดวกในการเดินทางและมีความปลอดภัยในขณะที่อยู่ในมหาวิทยาลัย เร่งประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยให้มากขึ้นและจัดหลักสูตรการศึกษาให้ทันกับความต้องการของแรงงาน และปริยานุช สายธนู (2552 : 79-80) พบว่า สถาบันอาชีวศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์สถาบันที่ครอบคลุมกว้างขวาง พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้ทันสมัย หลากหลายและสอดคล้อง กับความต้องการของตลาดแรงงาน เน้นการเรียนภาคทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพจริง รวมถึงสนับสนุนทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ขาดแคลนให้ครอบคลุมทั่วถึง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าเรียนอย่างมีความสุขเสมอภาค

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

จากผลงานวิจัย ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะ เพื่อให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ควรพิจารณาจัดการศึกษาให้โดดเด่น ใน 4 ด้าน ตามลำดับ ดังนี้

1.1 ด้านผลิตภัณฑ์ โดยสถานศึกษานั้น ควรให้การส่งเสริมและสนับสนุน ความโดดเด่นของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่สุด ที่จะจูงใจให้นักเรียนเลือกเรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เนื่องจากผลิตภัณฑ์ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ในการประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของผู้เรียนอาชีวศึกษา คือ การเข้าสู่อาชีพในสาขาที่จบ การมีงานทำที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จึงควรพัฒนาคุณภาพและจัดการศึกษาให้โดดเด่น ดังนี้

1.1.1 ควรเปิดสอนหลักสูตรที่หลากหลาย และเปิดสอนสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถเลือกและตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมากขึ้น หากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนสามารถเปิดสาขาที่แตกต่างจากสถานศึกษาของรัฐ และหรือสถานศึกษาของภาคเอกชนอื่น ๆ และจะเป็นช่องทางในการจูงใจให้นักเรียนเข้าเรียนสายอาชีพ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งนั้น ๆ มากขึ้น

1.1.2 การจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ การเปิดสอนหลายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นแรงจูงใจอันดับต้น ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกเรียน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาของภาครัฐ หรือเอกชน แต่การเปิดสาขาวิชาใหม่จะต้องประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ คือ

1) มีวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ในสาขาวิชาที่เปิดสอน ครบถ้วน ทันสมัยและเพียงพอกับผู้เรียน พร้อมที่จะฝึกปฏิบัติให้ได้ตามหลักสูตรและมาตรฐานวิชาชีพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2) มีห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย และเพียงพอ ในการสอนภาคปฏิบัติ และมีวัสดุฝึกที่เพียงพอ เหมาะสม ได้มาตรฐานตามที่กระทรวงกำหนด

3) มีสื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีที่ทันสมัย การใช้เทคโนโลยีสำหรับการเรียนการสอน นับเป็นเรื่องที่ดี ในการเน้นให้มีการใช้สื่อทางเทคโนโลยี มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ในการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูและการเรียนรู้ของผู้เรียน.ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4) ต้องมีครูที่มีวุฒิการศึกษา ตรงกับสาขาวิชาที่เปิด มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน มีจรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพครู มีใบประกอบวิชาชีพครู มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ โดยการพัฒนาครูให้เป็นครูดี ครูเก่ง เป็นครูมืออาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จะต้องพัฒนาครูให้มีความต่อเนื่องทั้งระบบ โดยให้ครูทุกคน ได้รับการพัฒนาด้านหลักสูตร เทคนิควิธีสอน จิตวิทยาความเป็นครู ตลอดจนวิชาการด้านอื่น ที่ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง พัฒนาวิชาชีพให้ทันสมัยและเท่าทันการเปลี่ยนแปลง และมีการพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนรู้ของครู โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาครู ให้มีความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ การ

วัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ เพื่อให้มีครูเป็น นักจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียน เรียนสนุก อยากเรียน จะลดการขาดเรียน ส่งเสริมและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

1.2 ด้านสถานที่ให้บริการ จัดภูมิทัศน์ทางการศึกษา โดยการพัฒนาและปรับปรุงสถานศึกษา ให้มีความพร้อมและเหมาะสม ที่จะเป็นแหล่งเรียนรู้และทำกิจกรรมส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน จากผลการวิจัย สรุปข้อเสนอแนะ ในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1.2.1 ความมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้แก่ ร้านค้าสวัสดิการ ร้านถ่ายเอกสาร ห้องดนตรี ห้องกิจกรรม ระบบอินเตอร์ไร้สาย และอื่น ๆ เพื่อความสะดวกและเสริมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน

1.2.2 ควรมีการจัดสถานที่ที่สวยงาม ร่มรื่น มีบรรยากาศน่าเรียน อาทิ จัดให้มีสวนหย่อม ลานกีฬา เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกห้องเรียน

1.2.3 มีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่สะอาด เหมาะสม ถูกสุขลักษณะ และเพียงพอ โดยแยกห้องน้ำ ห้องส้วม ให้ชัดเจน

1.2.4 มีโรงอาหาร ที่สะอาด มีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนนักเรียน ร้านขายอาหาร และรายการอาหาร มีความสะอาด ถูกหลักอนามัย มีประโยชน์ต่อร่างกาย

1.3 ด้านราคา โรงเรียน ควรกำหนดอัตราค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียม ค่ากิจกรรม ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาต่าง ๆ ที่เหมาะสม สมเหตุสมผล และคุ้มค่า ภายใต้นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และระเบียบว่าด้วยการเก็บอัตราค่าใช้จ่ายต่าง ๆ โดยมีข้อเสนอแนะ คือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1.3.1 มีกองทุนเงินให้ยืมเพื่อการศึกษา ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้นักเรียนที่ไม่พร้อมทางการเงิน สามารถกู้ยืมเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าเรียนอย่างเสมอภาคและมีความสุข

1.3.2 มีส่วนลดค่าบำรุงการศึกษา หรือการกำหนดนโยบายพิเศษ เพื่อเป็นการกระตุ้นและจูงใจ ให้นักเรียนชำระเงินตรงตามกำหนดเวลา

1.3.3 มีทุนพิเศษทางการศึกษา อาทิ ทุนเรียนดี ทุนกิจกรรม ทุนกีฬา ทุนความสามารถพิเศษ ทุนสำหรับผู้ยากจน รวมถึงสนับสนุนทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ขาดแคลนให้ครอบคลุมทั่วถึง หรืออื่น ๆ เพื่อเป็นการดึงดูดและจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนั้น ๆ

1.3.4 มีนโยบายพิเศษ เช่น สามารถผ่อนชำระค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ เพื่อเป็นการผ่อนภาระให้กับนักเรียน ที่อาจจะพร้อมชำระเงินในช่วงเวลาที่กำหนด

1.4 ด้านการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ให้กับสาธารณชนภายนอกทราบอย่างต่อเนื่อง และทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้นักเรียนได้รับทราบข้อมูลทางการศึกษา ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยผลการวิจัย พบว่า นักเรียน มีข้อเสนอแนะ ด้านการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

1.4.1 ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์โดยใช้ตัวบุคคลเป็นสื่อ อาทิ การแนะแนวการศึกษาต่อ ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน บุคลากรภายใน บุคลากรภายนอก เป็นผู้แนะนำให้เข้ามาศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนนั้น ๆ

1.4.2 ควรพิจารณาปรับหรือเปลี่ยนรูปแบบการประชาสัมพันธ์ โดยใช้สื่อที่เหมาะสมและคุ้มค่า โดยสื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อน้อย ได้แก่ สื่อวิทยุและเว็บไซต์ ดังนั้น โรงเรียน ควรวิเคราะห์ความเหมาะสม คุ้มค่า เพื่อให้บังเกิดประโยชน์ถูกสุด ทั้งนี้เพราะการประชาสัมพันธ์ โดยใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ ถือเป็นต้นทุนในการจัดการศึกษาที่มีมูลค่าสูง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้ปกครอง ที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสายอาชีพโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนต่างกัน

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยเฉพาะเจาะจงในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ให้บริการ หรือด้านการประชาสัมพันธ์

2.3 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาของโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนของภาครัฐ